Vi gratulerer Kari Fagernæs

80 år 7. desember 2011

TEKST: MONA VESTLI

Kari Fagernæs har vært med i Norsk Roseforening siden begynnelsen. I oppstarten ble det holdt et møte på Dømmesmoen i Grimstad i juli 1982, arrangert av Hageselskapet. Der deltok såpass mange roseinteresserte at man fant ut at det var et miljø for roser i Norge og at det var på tide å stifte en egen roseforening.

Det var stor interesse i starten. Alle ville lære mest mulig, og møtene ble holdt i et lokale i Majorstuen kirke. Ofte var det 50-70 deltakere og det var mange som jobbet for å få det i stand, blant annet kokte man kaffe på en svær kirkekjele (det var ikke kaffetraktere den gang) og Kjell Kristiansen hadde jobben med å få tømt den tunge kjelen for store mengder kaffegrut etterpå.

Den gangen, for snart 30 år siden, gikk det kun i moderne roser. Interessen for historiske roser kom senere. Men selv holder Kari fortsatt på moderne roser. Utvalget var dessuten svært dårlig – kun noen få kommersielle sorter som gikk igjen hos alle forhandlerne. Det var en viktig målsetting å få utvidet kjennskapet til moderne roser. De opprettet kontakt med Kordes og fikk roser til utprøving. Rein Lae Solberg hadde roser i badekaret sitt i Oslo som ble tatt med til Østfold og plantet der i helgene.

Kari har to hobbyer, ikke bare blomster, men også bier, og det henger jo sammen. Både far og farfar hadde bier, og nå også en av døtrene, og det blir 4. generasjon med birøktere på barndomshjemmet i Nittedal. Det var opprinnelig en villaeiendom på 5 mål og faren kjøpte til 14 ekstra mål ti minutters gange lenger borte. Dette ble et småbruk hvor de produserte til matauk og naturalhusholdning under krigen.

Men Kari driver fortsatt med bier – åtte kuber har hun og slynget i sommer 15-20 kilo bringebær- og blomsterhonning som tidligere, og alt gikk bra. Men senere i sesongen skulle det slynges rapshonning og den krystalliserte seg i rammene og var nesten umulig å få ut. Rapshonning må tas med det samme, viste det seg. Dette var et prøveprosjekt. Fulle honningtavler er tunge, så Kari får hjelp av en interessert nabo.

Foruten mange år i styret i Norsk Roseforening har Kari har vært aktiv i fylkesstyret i Oslo og Akershus

'Peace'.
FOTO: ALF E. ANDRESEN

Kari Fagernæs og Rein Lae Solberg gjør forberedelser til Blomstertoget på Karl Johan – dette skjedde på midten av 1980-tallet. Det var i samarbeid med Hageselskapets Osloavdeling og mange grønne foreninger.
FOTO: ØYSTEIN ROSSOW

birøkterlag, og er fortsatt leder i styret i Grorud hagelag. Sommerhalvåret er fullbesatt med hage og bier og foreningsliv – men for en som har vært enke i 12 år, er dét bedre enn å sitte og glane ut av vinduet, sier Kari, som fortsatt har mange roser, men antallet er redusert i forhold til før. Moderne roser passer best til et moderne hus, det kunne ikke vært noe annet. Men moderne roser er mer krevende, for de krever mer stell. En rosefavoritt er 'Peace' – den er trofast, og 'Elina' – vakker. 'Dornröschen' har Kari hatt 30 år, på den 60 meter innkjørselen vokser det anslagsvis 30 busker, alternert med barlind, men den brer seg ganske mye og stjeler nok næring fra rosene.

– Jeg må venne meg til å bli åtti og komme over i «bonusårene», sier Kari. Vi skal feire i Istanbul, og gå på gamle trakter. Vi er en liten familie på 7, så det blir ikke før i august neste år. Da kommer min eldste sønn fra Texas og datteren blir 50.